

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΟΙ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΙΚΟΥ ΑΕΡΑ

ΝΟΜΟΙ ΤΟΥ 2010 ΚΑΙ 2017

Κανονισμοί δυνάμει του άρθρου 8

	Για σκοπούς εναρμόνισης με την πράξη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με τίτλο:
	«Οδηγία (ΕΕ) 2016/2284 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Δεκεμβρίου 2016 σχετικά με τη μείωση των εθνικών εκπομπών ορισμένων ατμοσφαιρικών ρύπων, την τροποποίηση της οδηγίας 2003/35/ΕΚ και την κατάργηση της οδηγίας 2001/81/ΕΚ», (ΕΕ L 344 της 17.12.2016 σελ.1-31),
N.77(I) του 2010 N.3(I) του 2017	Το Υπουργικό Συμβούλιο ασκώντας τις εξουσίες, οι οποίες παρέχονται σ' αυτό δυνάμει του άρθρου 8 των περί της Ποιότητας του Ατμοσφαιρικού Αέρα Νόμων του 2010 και 2017, εκδίδει τους παρόντες Κανονισμούς.
ΜΕΡΟΣ Ι – ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ	
Συνοπτικός τίτλος.	1. Οι παρόντες Κανονισμοί θα αναφέρονται ως οι περί της Ποιότητας του Ατμοσφαιρικού Αέρα (Μείωση των εθνικών εκπομπών ορισμένων ατμοσφαιρικών ρύπων) Κανονισμοί του 201χ.
	2. -(1) Στους παρόντες Κανονισμούς, εκτός εάν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια -
	«αιθάλη»: σημαίνει ανθρακούχα σωματίδια που απορροφούν το φως·
	«ανθρωπογενείς εκπομπές»: σημαίνει τις ατμοσφαιρικές εκπομπές ρύπων που συνδέονται με ανθρώπινες δραστηριότητες·
	«διεθνής θαλάσσια ναυσιπλοΐα»: σημαίνει τις διαδρομές στη θάλασσα και στα παράκτια ύδατα, εκτελούμενες με πλωτά οχήματα ανεξαρτήτως σημαίας, εκτός από τα αλιευτικά σκάφη, που αναχωρούν από την επικράτεια μιας χώρας και αφικνούνται στην επικράτεια άλλης χώρας·
	«διοξείδιο του θείου» ή «SO ₂ »: σημαίνει όλες οι θειούχες ενώσεις που εκφράζονται ως διοξείδιο του θείου (SO ₂), περιλαμβανομένων του τριοξειδίου του θείου (SO ₃), του θειικού οξέος (H ₂ SO ₄) και των ανηγμένων θειούχων ενώσεων, όπως το υδρόθειο (H ₂ S), οι μερκαπτάνες και τα διμεθυλοσουλφίδια·
	«εθνική δέσμευση μείωσης των εκπομπών»: σημαίνει την υποχρέωση για μείωση των εκπομπών μιας ουσίας (προσδιορίζει τη μείωση των

	εκπομπών η οποία πρέπει κατ' ελάχιστο να πραγματοποιηθεί κατά το ημερολογιακό έτος – στόχο), ως ποσοστό του συνόλου των εκπομπών κατά το έτος αναφοράς (το 2005)·
	«εκπομπή»: σημαίνει την ελευθέρωση ουσίας από σημειακή ή διάχυτη πηγή στην ατμόσφαιρα·
N.184 του 1991	«EMEP»: σημαίνει το Ευρωπαϊκό Πρόγραμμα Παρακολούθησης και Αξιολόγησης δυνάμει του πρωτοκόλλου στη σύμβαση LRTAP για τη διαμεθοριακή ρύπανση της ατμόσφαιρας σε μεγάλη απόσταση·
5(III) του 2001	«Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος»: σημαίνει τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος που αναφέρεται στον περί της Συμφωνίας μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας για τη συμμετοχή της Κυπριακής Δημοκρατίας στον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος και στο Ευρωπαϊκό Δίκτυο Πληροφοριών και Παρατηρήσεων σχετικά με το Περιβάλλον (Κυρωτικό) Νόμο του 2001·
	«ζώνη ελέγχου της ρύπανσης»: σημαίνει τη θαλάσσια περιοχή που δεν εκτείνεται πέραν των 200 ναυτικών μιλίων από τις γραμμές βάσης από τις οποίες υπολογίζεται το εύρος των χωρικών υδάτων, η οποία ορίζεται με σκοπό την πρόληψη, τη μείωση και τον έλεγχο της ρύπανσης από σκάφη σύμφωνα με τους εφαρμοστέους διεθνείς κανόνες και πρότυπα·
	«ΘΣΑΡ 16 (TSAP 16) »: σημαίνει την Έκθεση του Διεθνούς Ινστιτούτου IIASA με τίτλο 'Adjusted historic emission data, projections, and optimized emission reduction targets for 2030 – A comparison with COM data 2013', στην οποία φαίνονται οι εκτιμώμενες δυνατότητες μείωσης των εκπομπών κάθε κράτους μέλους·
	«κύκλος προσγείωσης και απογείωσης»: σημαίνει τον κύκλο που περιλαμβάνει την τροχοδρόμηση (κατά την άφιξη και την αναχώρηση), την απογείωση, την άνοδο, την προσέγγιση, την προσγείωση και κάθε άλλη πτητική δραστηριότητα σε απόλυτο ύψος χαμηλότερο των 3000 ποδών·
	«λεπτά αιωρούμενα σωματίδια» ή «ΑΣ _{2,5} »: σωματίδια με αεροδυναμική διάμετρο ίση με ή μικρότερη από 2,5 μικρόμετρα (μm)·
	«νομοθεσία της Ένωσης για τον έλεγχο της ατμοσφαιρικής ρύπανσης στην πηγή»: σημαίνει τη ενωσιακή νομοθεσία που αποσκοπεί στη μείωση των εκπομπών ατμοσφαιρικών ρύπων που καλύπτονται από τους παρόντες Κανονισμούς μέσω της λήψης μέτρων μετριασμού στην πηγή·
N.77(I) του 2010 N.3(I) του 2017	«Νόμος» σημαίνει τους περί της Ποιότητας του Ατμοσφαιρικού Αέρα Νόμους του 2010 και 2017·
	«οξειδία του αζώτου» ή «NO _x »: σημαίνει το οξείδιο και το διοξείδιο του αζώτου, εκφραζόμενα ως διοξείδιο του αζώτου·

	«πρόδρομες ουσίες του όζοντος»: σημαίνουν τα οξειδία του αζώτου, τις πτητικές οργανικές ενώσεις εκτός του μεθανίου, μεθάνιο και μονοξείδιο του άνθρακα·
	«πτητικές οργανικές ενώσεις εκτός του μεθανίου» ή «NMVOC»: σημαίνουν όλες τις οργανικές ενώσεις εκτός από το μεθάνιο, που είναι ικανές να παράγουν φωτοχημικά οξειδωτικά μέσα αντιδρώντας με οξειδία του αζώτου παρουσία ηλιακού φωτός·
N.184 του 1991	«Σύμβαση LRTAP»: σημαίνει τη Σύμβαση του 1979 για τη Διαμεθοριακή Ρύπανση της Ατμόσφαιρας σε Μεγάλη Απόσταση·
N.77(I)/2010 N.3(I)2017 Κ.Δ.Π.111/2007 Κ.Δ.Π.379/2008 Κ.Δ.Π.38/2017 Κ.Δ.Π. 327/2010 Κ.Δ.Π.37/2017	«στόχοι για την ποιότητα του ατμοσφαιρικού αέρα»: σημαίνουν τις οριακές τιμές, τις τιμές-στόχοι και τις υποχρεώσεις έκθεσης σε συγκεντρώσεις για την ποιότητα του ατμοσφαιρικού αέρα που παρατίθενται στους περί της Ποιότητας του Ατμοσφαιρικού Αέρα Νόμους του 2010 και 2017, στους περί της Ποιότητας του Ατμοσφαιρικού Αέρα (Αρσενικό, Κάδμιο, Υδράργυρος, Νικέλιο και Πολυκυκλικοί Αρωματικοί Υδρογονάνθρακες στον Ατμοσφαιρικό Αέρα) Κανονισμούς του 2010 έως 2017, στους περί της Ποιότητας του Ατμοσφαιρικού Αέρα (Οριακές τιμές Διοξειδίου του θείου, Διοξειδίου του Αζώτου και Οξειδίων του Αζώτου, Σωματιδίων, Μολύβδου, Μονοξειδίου του Άνθρακα, Βενζολίου και Όζοντος στον Ατμοσφαιρικό Αέρα) Κανονισμούς του 2010 και 2017·
Υπουργός	«Υπουργός» για την εφαρμογή των διατάξεων των παρόντων Κανονισμών, σημαίνει τον Υπουργό Εργασίας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και περιλαμβάνει οποιοδήποτε Λειτουργό του Υπουργείου του δεόντως εξουσιοδοτημένο από τον Υπουργό, με εξαίρεση τα θέματα που αναφέρονται στο Μέρος 2 του Παραρτήματος ΙΙΙ για τα οποία Υπουργός σημαίνει τον Υπουργό Γεωργίας, Αγροτικής Ανάπτυξης και Περιβάλλοντος.
N.77(I) του 2010 N.3(I) του 2017	(2) Οποιοδήποτε άλλοι όροι που περιέχονται στους παρόντες Κανονισμούς και δεν ερμηνεύονται στην παράγραφο (1) πιο πάνω, έχουν την έννοια που αποδίδεται σ' αυτούς από τους Νόμους.
Σκοπός.	3. Σκοπός των παρόντων Κανονισμών είναι -
	(α) Ο καθορισμός δεσμεύσεων της Κυπριακής Δημοκρατίας για μείωση των ανθρωπογενών ατμοσφαιρικών εκπομπών διοξειδίου του θείου (SO ₂), οξειδίων του αζώτου (NO _x), πτητικών οργανικών ενώσεων εκτός του μεθανίου (NMVOC), αμμωνίας (NH ₃) και λεπτών αιωρούμενων σωματιδίων (ΑΣ _{2,5}), με σκοπό την επίτευξη τέτοιων επιπέδων ποιότητας του ατμοσφαιρικού αέρα που να μην συνεπάγονται σημαντικές αρνητικές επιπτώσεις και κινδύνους για την ανθρώπινη υγεία και το περιβάλλον, και η δέσμευση για την υποχρεωτική κατάρτιση, θέσπιση και εφαρμογή εθνικών προγραμμάτων ελέγχου της ατμοσφαιρικής ρύπανσης, καθώς και την παρακολούθηση και την αναφορά των εκπομπών των εν λόγω ρύπων και άλλων ρύπων που αναφέρονται στο Παράρτημα Ι, καθώς και των επιπτώσεών τους.

	(β)	Οι παρόντες Κανονισμοί συμβάλλουν επίσης στην επίτευξη:
	i.	των στόχων για την ποιότητα του ατμοσφαιρικού αέρα που ορίζει η νομοθεσία της Ένωσης και της προόδου προς τον μακροπρόθεσμο στόχο της Ένωσης για επίτευξη επιπέδων ποιότητας του αέρα σε συμφωνία με τις σχετικές κατευθυντήριες γραμμές που έχει δημοσιεύσει η Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας·
	ii.	των στόχων της Ένωσης στον τομέα της βιοποικιλότητας και των οικοσυστημάτων σύμφωνα με το 7ο πρόγραμμα δράσης για το περιβάλλον·
	iii.	ενισχυμένων συνεργιών μεταξύ της πολιτικής της Ένωσης για την ποιότητα του αέρα και άλλων συναφών πολιτικών της Ένωσης, ιδίως των πολιτικών για το κλίμα και την ενέργεια.
Πεδίο εφαρμογής Παράρτημα Ι	4. Οι παρόντες Κανονισμοί εφαρμόζονται στις εκπομπές των ρύπων που αναφέρονται στο Παράρτημα Ι από όλες τις πηγές στο έδαφος, στην αποκλειστική οικονομική ζώνη και την ζώνη ελέγχου της ρύπανσης της Κύπρου.	
Εθνικές Δεσμεύσεις για μείωση των εκπομπών Παράρτημα ΙΙ	5. – (1). Ο Υπουργός λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε μέχρι και το έτος 2019, οι ετήσιες εκπομπές διοξειδίου του θείου, οξειδίων του αζώτου, πτητικών οργανικών ενώσεων εκτός του μεθανίου και της αμμωνίας να μην υπερβαίνουν τις εθνικές δεσμεύσεις για μείωση των εκπομπών όπως προβλέπεται στο Μέρος Α του Παραρτήματος ΙΙ.	
	(2) Κατ' ελάχιστο, ο Υπουργός λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε να περιοριστούν οι ετήσιες ανθρωπογενείς εκπομπές διοξειδίου του θείου, οξειδίων του αζώτου, πτητικών οργανικών ενώσεων εκτός του μεθανίου, αμμωνίας και λεπτών αιωρούμενων σωματιδίων σύμφωνα με τις εθνικές δεσμεύσεις για μείωση των εκπομπών που ισχύουν από το 2020 έως το 2029 και από το 2030 και εφεξής, όπως προβλέπεται στο Μέρος Β του Παραρτήματος ΙΙ.	
Κανονισμός 10	(3). Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2, ο Υπουργός λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα με σκοπό να περιορίσει τις ανθρωπογενείς εκπομπές διοξειδίου του θείου, οξειδίων του αζώτου, πτητικών οργανικών ενώσεων εκτός του μεθανίου, αμμωνίας και λεπτών αιωρούμενων σωματιδίων για το 2025. Τα ενδεικτικά επίπεδα των εκπομπών αυτών προσδιορίζονται με βάση γραμμική πορεία μείωσης μεταξύ των επιπέδων εκπομπών τους που καθορίζονται από τις δεσμεύσεις για μείωση των εκπομπών για το 2020 και των επιπέδων εκπομπών που καθορίζονται από τις δεσμεύσεις για μείωση των εκπομπών για το 2030. Για την περίπτωση των εκπομπών του 2025, δύναται να ακολουθηθεί μη γραμμική πορεία μείωσης εάν αυτό είναι οικονομικώς ή τεχνικώς αποδοτικότερο και με την προϋπόθεση ότι από το 2025 η πορεία αυτή θα συγκλίνει σταδιακά με τη γραμμική πορεία μείωσης και ότι αυτό δεν θίγει	

Κανονισμός 10	<p>οποιαδήποτε δέσμευση μείωσης των εκπομπών για το 2030. Ο Υπουργός προσδιορίζει αυτή τη μη γραμμική πορεία μείωσης και τους λόγους για την υιοθέτησή της, στα εθνικά προγράμματα ελέγχου της ατμοσφαιρικής ρύπανσης που υποβάλλονται στην Επιτροπή σύμφωνα με το Κανονισμό 10 παράγραφος 1.</p> <p>Σε περίπτωση που οι εκπομπές για το 2025 δεν δύνανται να περιοριστούν σύμφωνα με την καθορισμένη πορεία μείωσης, ο Υπουργός οφείλει να εξηγήσει τους λόγους για αυτήν την απόκλιση καθώς και τα μέτρα που θα την επαναφέρουν στην καθορισμένη πορεία της στις επακόλουθες ενημερωτικές εκθέσεις απογραφής που πρέπει να υποβάλει στην Επιτροπή σύμφωνα με τον Κανονισμό 10 παράγραφος 2.</p>
	(3) Οι ακόλουθες εκπομπές δεν συνυπολογίζονται για τη συμμόρφωση με τις παραγράφους 2 και 3:
	(α) οι εκπομπές αεροσκαφών πέραν του κύκλου προσγείωσης και απογείωσης
	(β) οι εκπομπές από τη διεθνή θαλάσσια ναυσιπλοΐα
N.184 του 1991	(γ) οι εκπομπές οξειδίων του αζώτου και οργανικών πτητικών ενώσεων εκτός του μεθανίου από δραστηριότητες που εμπίπτουν στις κατηγορίες 3B (διαχείριση κοπριάς) και 3Δ (γεωργικά εδάφη) της ονοματολογίας υποβολής στοιχείων (nomenclature for reporting — NFR) του 2014 που καθορίζεται στη σύμβαση LRTAP.
ΜΕΡΟΣ II – ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ	
Μέσα Ευελιξίας Παράρτημα IV Μέρος 4	6.- (1) Ο Υπουργός μπορεί να καταρτίζει, σύμφωνα με Παράρτημα IV μέρος 4, προσαρμοσμένες ετήσιες εθνικές απογραφές εκπομπών για το διοξείδιο του θείου, τα οξείδια του αζώτου, τις πτητικές οργανικές ενώσεις εκτός του μεθανίου, την αμμωνία και τα λεπτά αιωρούμενα σωματίδια όταν η μη συμμόρφωση με τις εθνικές δεσμεύσεις μείωσης των εκπομπών προκύπτει από την εφαρμογή βελτιωμένων μεθόδων απογραφής εκπομπών που έχουν επικαιροποιηθεί σύμφωνα με τις επιστημονικές γνώσεις.
	Προκειμένου να καθορισθεί εάν πληρούνται οι σχετικές προϋποθέσεις που ορίζονται στο Παράρτημα IV μέρος 4, οι δεσμεύσεις για μείωση των εκπομπών για τα έτη 2020 έως 2029 θεωρούνται ως καθορισθείσες στις 4 Μαΐου 2012.
	Από το 2025 εφαρμόζονται οι ακόλουθες πρόσθετες προϋποθέσεις για προσαρμογές σε περίπτωση σημαντικά διαφορετικών συντελεστών εκπομπών ή μεθοδολογιών που χρησιμοποιούνται για τον προσδιορισμό των εκπομπών από συγκεκριμένες κατηγορίες πηγών σε σχέση με τους αναμενόμενους ως αποτέλεσμα από την εφαρμογή συγκεκριμένου κανόνα ή προτύπου κατά τη νομοθεσία της Ένωσης για τον έλεγχο της ατμοσφαιρικής ρύπανσης στην πηγή, σύμφωνα με το Παράρτημα IV μέρος 4 σημείο 1) στοιχείο δ) σημεία ii) και iii):
	(α) Ο Υπουργός, αφού λάβει υπόψη τα αποτελέσματα των εθνικών προγραμμάτων επιθεώρησης και επιβολής για την

		παρακολούθηση της αποτελεσματικότητας της νομοθεσίας της Ένωσης για τον έλεγχο της ατμοσφαιρικής ρύπανσης στην πηγή, αποδεικνύει ότι οι σημαντικά διαφορετικοί συντελεστές εκπομπών δεν προκύπτουν από την εθνική εφαρμογή ή την επιβολή της εν λόγω νομοθεσίας.
	(β)	Ο Υπουργός έχει ενημερώσει την Επιτροπή για τη σημαντική διαφορά στους συντελεστές εκπομπών,
Παράρτημα II Μέρος Α	(2)	Έως την 31η Δεκεμβρίου 2019, ο Υπουργός μπορεί να εφαρμόζει τον Κανονισμό 6 παράγραφος 1 σε σχέση με τα ετήσια ανώτατα όρια εκπομπών που προβλέπονται στο Μέρος Α του Παραρτήματος II.
	(3)	Εάν σε ένα δεδομένο έτος, λόγω ιδιαίτερα ψυχρού χειμώνα ή ιδιαίτερα ξηρού θέρους, δεν μπορεί να υπάρξει συμμόρφωση με τις δεσμεύσεις για μείωση των εκπομπών, μπορεί να επιτευχθεί η συμμόρφωση με τις δεσμεύσεις αυτές χρησιμοποιώντας τον μέσο όρο των ετήσιων εθνικών εκπομπών για το συγκεκριμένο έτος, το προηγούμενο έτος και το επόμενο έτος, υπό την προϋπόθεση ότι αυτός ο μέσος όρος δεν υπερβαίνει το επίπεδο των ετήσιων εθνικών εκπομπών που καθορίζεται από τη δέσμευση για μείωση.
	(4)	Εάν σε ένα δεδομένο έτος, για μία ή περισσότερες δεσμεύσεις μείωσης που ορίζονται στο Παράρτημα II καθορίζονται σε αυστηρότερο επίπεδο από την αποτελεσματική ως προς το κόστος μείωση που προσδιορίζεται στη ΘΣΑΡ 16, δεν μπορεί να υπάρξει συμμόρφωση με τη σχετική δέσμευση για μείωση των εκπομπών μετά την υλοποίηση όλων των οικονομικά αποδοτικών μέτρων, θεωρείται ότι υπάρχει συμμόρφωση με τη σχετική δέσμευση μείωσης για μέγιστο διάστημα πέντε ετών, με την προϋπόθεση ότι, για καθένα από αυτά τα έτη, αντισταθμίζεται η εν λόγω μη συμμόρφωση από ισοδύναμη μείωση των εκπομπών άλλων ρύπων που αναφέρονται στο Παράρτημα II.
	(5)	Θεωρείται ότι υπάρχει συμμόρφωση με τις δυνάμει του Κανονισμού 4 υποχρεώσεις για μέγιστο διάστημα τριών ετών, όταν η μη συμμόρφωση με τις δεσμεύσεις για μείωση των εκπομπών για τους σχετικούς ρύπους προκύπτει από αιφνίδια και απρόβλεπτη διακοπή ή απώλεια απόδοσης στο σύστημα παροχής ή παραγωγής ρεύματος και/ή θέρμανσης, η οποία δεν θα μπορούσε να είχε προβλεφθεί ευλόγως, και υπό τον όρο ότι πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:
	(α)	ο Υπουργός έχει αποδείξει ότι έχει καταβάλει κάθε εύλογη προσπάθεια, περιλαμβανομένης της εφαρμογής νέων μέτρων και πολιτικών, προκειμένου να εξασφαλίσει την συμμόρφωση και θα συνεχίσει να καταβάλλει κάθε εύλογη προσπάθεια ώστε η περίοδος μη συμμόρφωσης να είναι όσο το δυνατόν συντομότερη και
	(β)	ο Υπουργός έχει αποδείξει ότι η εφαρμογή μέτρων και πολιτικών επιπλέον αυτών που αναφέρονται στο στοιχείο α) θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε δυσανάλογο κόστος, να θέσουν ουσιαστικά σε κίνδυνο την εθνική ενεργειακή ασφάλεια ή να εμπεριέχουν σημαντικό κίνδυνο ενεργειακής ένδειας για ένα σημαντικό μέρος του πληθυσμού.
	(6)	Εάν ο Υπουργός προτίθεται να εφαρμόσει τις παραγράφους 1, 2, 3 ή 4 οφείλει να ενημερώσει την Επιτροπή σχετικά έως τις 15 Φεβρουαρίου του

	εκάστοτε έτους υποβολής στοιχείων. Η ενημέρωση αυτή περιλαμβάνει τους καλυπτόμενους ρύπους και κλάδους και, εφόσον διατίθενται στοιχεία, την έκταση των επιπτώσεων στις εθνικές απογραφές εκπομπών.
Εθνικά Προγράμματα Ελέγχου της Ατμοσφαιρικής Ρύπανσης Κανονισμός 3 Κανονισμός 4 Παράρτημα III Μέρος 1	7.-(1) Ο Υπουργός λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα ώστε να καταρτιστούν, θεσπιστούν και εφαρμοστούν τα εθνικά προγράμματα ελέγχου της ρύπανσης σύμφωνα με το Παράρτημα III μέρος 1 με σκοπό τον περιορισμό των ετήσιων ανθρωπογενών εκπομπών σύμφωνα με τον Κανονισμό 4 και να συμβάλλει στην επίτευξη των στόχων των παρόντων Κανονισμών, σύμφωνα με τον Κανονισμό 3 παράγραφος 1.
	(2) Κατά την κατάρτιση, θέσπιση και εφαρμογή του προγράμματος που αναφέρεται στην παράγραφο 1, ο Υπουργός:
	(α) αξιολογεί το βαθμό στον οποίο οι εθνικές πηγές εκπομπών είναι πιθανό να έχουν επιπτώσεις στην ποιότητα του ατμοσφαιρικού αέρα στην επικράτεια και σε γειτονικά κράτη μέλη, χρησιμοποιώντας, κατά περίπτωση, δεδομένα και μεθοδολογίες που έχουν αναπτυχθεί στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Προγράμματος Παρακολούθησης και Αξιολόγησης (EMEP) δυνάμει του πρωτοκόλλου στη σύμβαση LRTAP για τη διαμεθοριακή ρύπανση της ατμόσφαιρας σε μεγάλη απόσταση, το οποίο αναφέρεται στη μακροπρόθεσμη χρηματοδότηση του προγράμματος συνεργασίας για τη συνεχή παρακολούθηση και την εκτίμηση της μεταφοράς σε μεγάλη απόσταση των ατμοσφαιρικών ρύπων στην Ευρώπη·
	(β) λαμβάνει υπόψη την ανάγκη μείωσης των εκπομπών ατμοσφαιρικών ρύπων για την επίτευξη της συμμόρφωσης με τους στόχους ποιότητας του ατμοσφαιρικού αέρα στην επικράτεια και, κατά περίπτωση, στα γειτονικά κράτη μέλη·
	(γ) θέτει ως προτεραιότητα τα μέτρα μείωσης των εκπομπών αιθάλης κατά τη λήψη μέτρων για την τήρηση των εθνικών δεσμεύσεων για μείωση των εκπομπών λεπτών αιωρούμενων σωματιδίων·
	(δ) διασφαλίζει τη συνοχή με άλλα συναφή σχέδια και προγράμματα που έχουν θεσπιστεί δυνάμει των απαιτήσεων της εθνικής ή ενωσιακής νομοθεσίας.
Παράρτημα III Μέρος 2	Προκειμένου να υπάρξει συμμόρφωση με τις εθνικές δεσμεύσεις για μείωση των εκπομπών, στα εθνικά προγράμματα ελέγχου της ρύπανσης συμπεριλαμβάνονται τα μέτρα μείωσης των εκπομπών που ορίζονται ως υποχρεωτικά στο Παράρτημα III Μέρος 2, ενώ δύναται να συμπεριλαμβάνονται στα εν λόγω προγράμματα τα μέτρα μείωσης των εκπομπών που ορίζονται ως προαιρετικά στο Παράρτημα III Μέρος 2 ή μέτρα ισοδύναμου αποτελέσματος μετριασμού.
	(3) Ο Υπουργός επικαιροποιεί τα εθνικά προγράμματα ελέγχου της ατμοσφαιρικής ρύπανσης τουλάχιστον κάθε τέσσερα έτη.

Κανονισμός 5	(4) Με την επιφύλαξη της παραγράφου 3, οι πολιτικές και τα μέτρα μείωσης των εκπομπών που περιέχονται στο εθνικό πρόγραμμα ελέγχου της ατμοσφαιρικής ρύπανσης επικαιροποιούνται εντός 18 μηνών από την υποβολή της τελευταίας εθνικής απογραφής εκπομπών ή των εθνικών προβλέψεων εκπομπών εάν, σύμφωνα με τα υποβληθέντα στοιχεία, δεν τηρούνται οι υποχρεώσεις του Κανονισμού 5 ή υφίσταται κίνδυνος μη συμμόρφωσης.
N. 77(I) του 2010 N.3(I) του 2017	(5) Ο Υπουργός διαβουλεύεται με το κοινό, σύμφωνα με τα άρθρα 15 μέχρι 20 των περί της Ποιότητας του Ατμοσφαιρικού Νόμων 2010 και 2017, και με τις αρμόδιες αρχές τις οποίες, λόγω των ειδικών περιβαλλοντικών τους αρμοδιοτήτων στον τομέα της ρύπανσης, της ποιότητας και της διαχείρισης του ατμοσφαιρικού αέρα σε όλα τα επίπεδα, είναι πιθανό να αφορά η εφαρμογή των εθνικών προγραμμάτων ελέγχου της ατμοσφαιρικής ρύπανσης, σχετικά με τα σχέδια των εν λόγω προγραμμάτων και τυχόν σημαντικές επικαιροποιήσεις τους, πριν από την οριστικοποίηση των προγραμμάτων αυτών.
	(6) Όπου ενδείκνυται, διεξάγει διασυνοριακές διαβουλεύσεις.
Εθνικές Απογραφές και Προβλέψεις Εκπομπών Ενημερωτικές Εκθέσεις Παράρτημα I Πίνακας Α	8. – (1) Ο Υπουργός καταρτίζει και επικαιροποιεί ετησίως εθνικές απογραφές εκπομπών για τους ρύπους που παρατίθενται στο Παράρτημα I πίνακας Α, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του εν λόγω πίνακα.
Παράρτημα I Πίνακας Β	Ο Υπουργός μπορεί να καταρτίζει και να επικαιροποιεί ετησίως εθνικές απογραφές εκπομπών για τους ρύπους που παρατίθενται στο Παράρτημα I πίνακας Β, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του εν λόγω πίνακα.
Παράρτημα I Πίνακας Γ	(2) Ο Υπουργός καταρτίζει και επικαιροποιεί ανά τετραετία εθνικές απογραφές εκπομπών με χωρική διακριτοποίηση και απογραφές μεγάλων σημειακών πηγών και, ανά διετία, εθνικές προβλέψεις εκπομπών για τους ρύπους που παρατίθενται στο Παράρτημα I πίνακας Γ, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του εν λόγω πίνακα.
Παράρτημα I Πίνακας Δ	(3) Ο Υπουργός καταρτίζει ενημερωτική έκθεση απογραφής η οποία συνοδεύει τις εθνικές απογραφές και προβλέψεις εκπομπών που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του Παραρτήματος I πίνακα Δ.
Κανονισμός 6 Παράρτημα IV Μέρος 4	(4) Στην περίπτωση που ο Υπουργός κάνει χρήση μέσου ευελιξίας δυνάμει του Κανονισμού 6 συμπεριλαμβάνει στην ενημερωτική έκθεση απογραφής του αντίστοιχου έτους τις πληροφορίες που αποδεικνύουν ότι η χρήση του εν λόγω μέσου ευελιξίας συμμορφώνεται με τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στον Κανονισμό 6 παράγραφος 1 και το Παράρτημα IV μέρος 4 ή στον Κανονισμό 6 παράγραφοι 2, 3 ή 4, κατά περίπτωση.
Παράρτημα IV	(5) Ο Υπουργός καταρτίζει και επικαιροποιεί τις εθνικές απογραφές εκπομπών (συμπεριλαμβανομένων κατά περίπτωση, των αναπροσαρμοσμένων απογραφών εθνικών εκπομπών), τις προβλέψεις εθνικών εκπομπών, τις εθνικές απογραφές εκπομπών με χωρική διακριτοποίηση, τις απογραφές

	μεγάλων σημειακών πηγών και τις συνοδευτικές ενημερωτικές εκθέσεις απογραφής σύμφωνα με το Παράρτημα IV.
Παρακολούθηση των Επιπτώσεων της Ατμοσφαιρικής Ρύπανσης	9. –(1) Ο Υπουργός διασφαλίζει την παρακολούθηση των αρνητικών επιπτώσεων της ατμοσφαιρικής ρύπανσης στα οικοσυστήματα με βάση ένα δίκτυο σημείων παρακολούθησης που είναι αντιπροσωπευτικό των οικοτόπων των γλυκών υδάτων, των φυσικών και ημιφυσικών οικοτόπων και των δασικών οικοσυστημάτων, υιοθετώντας μια οικονομικά αποδοτική προσέγγιση η οποία βασίζεται στους κινδύνους.
N.77(I)/2010 N.3(I)/2017 N.13(I)/2004 N.67(I)/2009 N.113(I)/2010 N.122(I)/2012 N.159(I)/2015 N.153(I)/2003 N.131(I)/2006 N.113(I)/2006 N.67(I)/2015	Για το σκοπό αυτό, ο Υπουργός λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα ώστε να υπάρξει συντονισμός με άλλα προγράμματα παρακολούθησης που έχουν θεσπιστεί δυνάμει της νομοθεσίας, συμπεριλαμβανομένων των περί της Ποιότητας του Ατμοσφαιρικού Νόμων 2010 και 2017, των περί της Προστασίας και Διαχείρισης των Υδάτων Νόμων 2004 έως 2015 και των περί της Προστασίας και Διαχείρισης της Φύσης και της Άγριας Ζωής Νόμων του 2003 έως 2015 και, ενδεχομένως, της σύμβασης LRTAP και, όπου ενδείκνυται, χρησιμοποιεί στοιχεία που συγκεντρώθηκαν δυνάμει των προγραμμάτων αυτών.
Παράρτημα V	Για την συμμόρφωση ως προς τις απαιτήσεις του παρόντος Κανονισμού, μπορούν να χρησιμοποιούνται οι προαιρετικοί δείκτες παρακολούθησης που απαριθμούνται στο Παράρτημα V.
Παράρτημα V	(2) Για τη συλλογή και υποβολή των πληροφοριών που απαριθμούνται στο Παράρτημα V, μπορούν να χρησιμοποιούνται οι μεθοδολογίες της σύμβασης LRTAP και τα εγχειρίδια της που αφορούν τα προγράμματα διεθνούς συνεργασίας.
Υποβολή στοιχείων	10. –(1) Ο Υπουργός υποβάλλει το πρώτο εθνικό πρόγραμμα ελέγχου της ατμοσφαιρικής ρύπανσης στην Επιτροπή έως την 1η Απριλίου 2019.
Κανονισμός 7	Όταν ένα εθνικό πρόγραμμα ελέγχου της ατμοσφαιρικής ρύπανσης επικαιροποιείται δυνάμει του Κανονισμού 7 παράγραφος 4, ο Υπουργός αποστέλλει το επικαιροποιημένο πρόγραμμα στην Επιτροπή εντός δύο μηνών.
Κανονισμός 8 Παράρτημα I	(2) Ο Υπουργός παρέχει στην Επιτροπή και στον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος τις εθνικές απογραφές και προβλέψεις εκπομπών, τις εθνικές απογραφές των εκπομπών με χωρική διακριτοποίηση, τις απογραφές των μεγάλων σημειακών πηγών και τις ενημερωτικές εκθέσεις απογραφής που αναφέρονται στον Κανονισμό 8 παράγραφοι 1, 2 και 3 και, κατά περίπτωση, στον Κανονισμό 8 παράγραφος 4 κατά τις ημερομηνίες υποβολής που ορίζονται στο Παράρτημα I.
	Νοείται ότι, οι αναφορές αυτές συμφωνούν με τα στοιχεία που υποβάλλονται στη Γραμματεία της Σύμβασης LRTAP.

	(3) Η Επιτροπή, επικουρούμενη από τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος και σε διαβούλευση με τον Υπουργό, εξετάζει τα δεδομένα των εθνικών απογραφών εκπομπών κατά το πρώτο έτος υποβολής και στη συνέχεια σε τακτά χρονικά διαστήματα. Η εν λόγω εξέταση περιλαμβάνει τα ακόλουθα:	
	(α)	ελέγχους για την εξακρίβωση της διαφάνειας, της ακρίβειας, της συνέπειας, της συγκρισιμότητας και της πληρότητας των πληροφοριών που υποβάλλονται·
	(β)	ελέγχους για τον εντοπισμό περιπτώσεων στις οποίες τα δεδομένα έχουν καταρτιστεί κατά τρόπο μη σύμφωνο προς τις απαιτήσεις του διεθνούς δικαίου, ιδιαίτερα δε της σύμβασης σχετικά με τη διαμεθοριακή ρύπανση της ατμόσφαιρας σε μεγάλη απόσταση·
	(γ)	κατά περίπτωση, υπολογισμό των συνεπαγόμενων αναγκών τεχνικών διορθώσεων, σε συνεννόηση με τον Υπουργό.
	Σε περίπτωση που ο Υπουργός και η Επιτροπή δεν είναι σε θέση να καταλήξουν σε συμφωνία σχετικά με την αναγκαιότητα ή το περιεχόμενο των τεχνικών διορθώσεων σύμφωνα με το στοιχείο γ), η Επιτροπή εκδίδει απόφαση για τον καθορισμό των τεχνικών διορθώσεων που πρέπει να εφαρμοστεί ο Υπουργός.	
Κανονισμός 9	(4) Ο Υπουργός υποβάλλει στην Επιτροπή και στον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος τις ακόλουθες πληροφορίες που αναφέρονται στον Κανονισμό 9 :	
	(α)	έως την 1η Ιουλίου 2018 και στη συνέχεια ανά τετραετία, τη γεωγραφική θέση των σταθμών παρακολούθησης και τους σχετικούς δείκτες που χρησιμοποιούνται για την παρακολούθηση των επιπτώσεων της ατμοσφαιρικής ρύπανσης· και
	(β)	έως την 1η Ιουλίου 2019 και στη συνέχεια ανά τετραετία, τα δεδομένα παρακολούθησης που αναφέρονται στον Κανονισμό 9.
Πρόσβαση στις Πληροφορίες Ν.77(Ι) του 2010 Ν. 3(Ι) του 2017	11. Ο Υπουργός, συμμορφούμενος με τα Άρθρα 15 – 20 των περί της Ποιότητας του Ατμοσφαιρικού Αέρα Νόμων 2010 και 2017, μεριμνά για την ενεργό και συστηματική διάδοση στο κοινό των ακόλουθων πληροφοριών, μέσω της δημοσίευσής τους σε δημόσια προσβάσιμο ιστότοπο:	
	(α)	τα εθνικά προγράμματα ελέγχου της ατμοσφαιρικής ρύπανσης και τυχόν επικαιροποιήσεις τους·
Κανονισμός 10	(β)	τις εθνικές απογραφές εκπομπών (συμπεριλαμβανομένων, κατά περίπτωση, των αναπροσαρμοσμένων εθνικών απογραφών εκπομπών), τις εθνικές προβλέψεις εκπομπών, τις ενημερωτικές εκθέσεις απογραφής και τις πρόσθετες εκθέσεις και πληροφορίες που παρέχονται στην Επιτροπή σύμφωνα με τον Κανονισμό 10.
Συνεργασία με τρίτες χώρες και συντονισμός στο πλαίσιο διεθνών οργανισμών	12. Ο Υπουργός επιδιώκει, με την επιφύλαξη του άρθρου 218 της Συνθήκης για την Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), διμερή και πολυμερή συνεργασία με τρίτες χώρες και συντονισμό στο πλαίσιο συναφών διεθνών οργανισμών, όπως το Πρόγραμμα των Ηνωμένων Εθνών για το Περιβάλλον (UNEP), η Οικονομική Επιτροπή για την Ευρώπη του Οργανισμού Ηνωμένων	

	Εθνών (UNECE), ο Οργανισμός Τροφίμων και Γεωργίας των Ηνωμένων Εθνών (FAO), ο Διεθνής Ναυτιλιακός Οργανισμός (IMO) και ο Διεθνής Οργανισμός Πολιτικής Αεροπορίας (ICAO), μεταξύ άλλων χάρη στην ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με την τεχνική και επιστημονική έρευνα και ανάπτυξη, με σκοπό τη βελτίωση της βάσης για τη διευκόλυνση των μειώσεων εκπομπών.
Κυρώσεις	13. Ο Υπουργός ορίζει τους κανόνες για τις κυρώσεις που επιβάλλονται σε περίπτωση παράβασης των εθνικών διατάξεων οι οποίες θεσπίζονται δυνάμει των παρόντων Κανονισμών και λαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσει την εφαρμογή τους. Οι εν λόγω κυρώσεις είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές.
Κατάργηση και μεταβατικές διατάξεις ΚΔΠ 193/2004 ΚΔΠ 379/2005 ΚΔΠ 25/2012 ΚΔΠ 37/2017	14. – Οι περί της Ποιότητας του Ατμοσφαιρικού Αέρα (Ετήσια Ανώτατα Όρια Εκπομπών για Ορισμένους Ατμοσφαιρικούς Ρύπους) Κανονισμοί του 2004 έως 2017 καταργούνται με την έκδοση των παρόντων Κανονισμών.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

(Κανονισμός 3, 4, 8 και 10)

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΤΩΝ ΕΚΠΟΜΠΩΝ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΙΚΩΝ ΡΥΠΩΝ ΚΑΙ ΥΠΟΒΟΛΗ ΣΧΕΤΙΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

Πίνακας Α

Απαιτήσεις ετήσιας υποβολής στοιχείων για τις εκπομπές κατά τον Κανονισμό 8 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο

Στοιχείο	Ρύποι	Χρονοσειρές	Ημερομηνία Υποβολής
Συνολικές εθνικές εκπομπές ανά κατηγορία NFR (1) (2) [...]	<ul style="list-style-type: none"> – SO₂, NO_x, NMVOC, NH₃, CO – βαρέα μέταλλα (Cd, Hg, Pb)⁽³⁾ – POP⁽⁴⁾ [PAH⁽⁵⁾, βενζο(a)πυρένιο, βενζο(b)φλουορανθένιο, βενζο(k) φλουορανθένιο, ινδενο(1,2,3-cd) πυρένιο, διοξίνες/φουράνια, PCB⁽⁶⁾, HCB⁽⁷⁾] 	Ετήσιες, από το 1990 έως το έτος υποβολής μείον 2 (X-2)	15 Φεβρουαρίου ⁽⁹⁾
Συνολικές εθνικές εκπομπές ανά κατηγορία NFR (2)	<ul style="list-style-type: none"> – ΑΣ_{2,5}, ΑΣ₁₀ ⁽⁸⁾ και, εάν διατίθενται δεδομένα, BC. 	Ετήσιες, από το 2000 έως το έτος υποβολής μείον 2 (X-2)	15 Φεβρουαρίου ⁽⁹⁾

(1) NFR (Ονοματολογία) για την υποβολή στοιχείων που καθορίζεται στη σύμβαση LRTAP.

(2) Οι φυσικές εκπομπές αναφέρονται σύμφωνα με τις μεθοδολογίες που ορίζονται στη σύμβαση LRTAP και στο εγχειρίδιο EMEP/EEA για την απογραφή των εκπομπών ατμοσφαιρικών ρύπων. Δεν περιλαμβάνονται στα εθνικά σύνολα και δηλώνονται χωριστά.

(3) Cd (κάδμιο), Hg (υδράργυρος), Pb (μόλυβδος).

(4) POP (έμμονοι οργανικοί ρύποι).

(5) PAH (Πολυκυκλικοί αρωματικοί υδρογονάνθρακες).

(6) PCB (Πολυχλωροδιφαινύλια).

(7) HCB (Εξαχλωροβενζόλιο).

(8) «ΑΣ₁₀»:σωματίδια με αεροδυναμική διάμετρο ίση με ή μικρότερη από 10 μικρόμετρα (μm).

(9) Εκ νέου υποβολή λόγω σφαλμάτων πραγματοποιείται, το αργότερο, εντός τεσσάρων εβδομάδων και περιλαμβάνει σαφή εξήγηση των αλλαγών που έχουν επέλθει.

Πίνακας Β

Απαιτήσεις ετήσιας υποβολής στοιχείων για τις εκπομπές κατά τον Κανονισμό 8 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο

Στοιχείο	Ρύποι	Χρονοσειρές	Ημερομηνία Υποβολής
Συνολικές εθνικές εκπομπές ανά κατηγορία NFR ⁽¹⁾	<ul style="list-style-type: none"> – βαρέα μέταλλα (As, Cr, Cu, Ni, Se και Zn και οι ενώσεις τους)⁽²⁾ – TSP⁽³⁾ 	Ετήσιες, από το 1990 (2000 για τα TSP) έως το έτος υποβολής μείον 2 (X-2)	15 Φεβρουαρίου

⁽¹⁾ Οι φυσικές εκπομπές αναφέρονται σύμφωνα με τις μεθοδολογίες που ορίζονται στη σύμβαση LRTAP και στο εγχειρίδιο EMEP/EEA για την απογραφή εκπομπών ατμοσφαιρικών ρύπων. Δεν περιλαμβάνονται στα εθνικά σύνολα και δηλώνονται χωριστά.

⁽²⁾ As (αρσενικό), Cr (χρώμιο), Cu (χαλκός), Ni (νικέλιο), Se (σελήνιο), Zn (ψευδάργυρος).

⁽³⁾ TSP (ολικά αιωρούμενα σωματίδια).

Πίνακας Γ

Απαιτήσεις υποβολής στοιχείων για τις εκπομπές και τις προβλέψεις εκπομπών κατά τον Κανονισμό 8 παράγραφος 2

Στοιχείο	Ρύποι	Χρονοσειρές	Ημερομηνία Υποβολής
Εθνικά δεδομένα εκπομπών σε μορφή καννάβου ανά κατηγορία πηγών (GNFR)	<ul style="list-style-type: none"> – SO₂, NO_x, NMVOC, CO, NH₃, AΣ₁₀, AΣ_{2,5} – βαρέα μέταλλα (Cd, Hg, Pb) – POP (ολικοί πολυκυκλικοί αρωματικοί υδρογονάνθρακες, εξαχλωροβενζόλιο, πολυχλωροδιφαινύλια, διοξίνες/φουράνια) – BC (εάν διατίθενται δεδομένα) 	Ανά τετραετία για το έτος υποβολής μείον 2 (X-2) από το 2017	1 Μαΐου ⁽¹⁾
Μεγάλες σημειακές πηγές ανά κατηγορία πηγών (GFNR)	<ul style="list-style-type: none"> – SO₂, NO_x, NMVOC, CO, NH₃, AΣ₁₀, AΣ_{2,5} – βαρέα μέταλλα (Cd, Hg, Pb) – POP (ολικοί πολυκυκλικοί αρωματικοί υδρογονάνθρακες, εξαχλωροβενζόλιο, πολυχλωροδιφαινύλια, διοξίνες/φουράνια) 	Ετήσιες, από το 2000 έως το έτος υποβολής μείον 2 (X-2)	1 Μαΐου ⁽¹⁾

	– BC (εάν διατίθενται δεδομένα)		
Προβλεπόμενες εκπομπές αθροιστικά κατά FNR	– SO ₂ , NO _x , NH ₃ , NMVOC, AΣ _{2,5} και, εάν διατίθενται δεδομένα, BC	Ανά διετία, καλύπτοντας τα έτη προβολής 2020, 2025, 2030 και, κατά περίπτωση, 2040 και 2050 από το 2017	15 Μαρτίου

(¹) Εκ νέου υποβολή λόγω σφαλμάτων πραγματοποιείται εντός τεσσάρων εβδομάδων και περιλαμβάνει σαφή εξήγηση των αλλαγών που έχουν επέλθει.

Πίνακας Δ

Απαιτήσεις ετήσια υποβολή της ενημερωτικής έκθεσης απογραφής που αναφέρεται στον Κανονισμό 8 παράγραφος 3

Στοιχείο	Ρύποι	Χρονοσειρές	Ημερομηνία Υποβολής
Ενημερωτική έκθεση απογραφής	<ul style="list-style-type: none"> – SO₂, NO_x, NMVOC, NH₃, CO, AΣ_{2,5}, AΣ₁₀ – βαρέα μέταλλα (Cd, Hg, Pb) και BC – POP (ολικοί πολυκυκλικοί αρωματικοί υδρογονάνθρακες, βενζο(a)πυρένιο, βενζο(b)φλουορανθένιο, βενζο(k)φλουορανθένιο, ινδενο (1,2,3-cd)πυρένιο, διοξίνες/φουράνια, πολυχλωροδιφαινύλια, εξαχλωροβενζόλιο) – Εάν διατίθενται δεδομένα, βαρέα μέταλλα (As, Cr, Cu, Ni, Se και Zn και οι ενώσεις τους) και TSP 	Όλα τα έτη (όπως υποδεικνύεται στους πίνακες Α, Β, Γ)	15 Μαρτίου

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

(Κανονισμός 5 και 6)

ΕΘΝΙΚΕΣ ΔΕΣΜΕΥΣΕΙΣ ΜΕΙΩΣΗΣ ΤΩΝ ΕΚΠΟΜΠΩΝ

ΜΕΡΟΣ Α

ΠΙΝΑΚΑΣ

Ετήσια Ανώτατα Όρια Εκπομπών

Ατμοσφαιρικός Ρύπος	Όριο σε χιλιοτόνους (kt ¹)
SO ₂	39
NO _x	23
ΠΟΕ (VOCs)	14
NH ₃	9

¹kt = 10³ t(τόνοι) = 10⁶ kg (κιλά) = 10⁹ g (γραμμάρια)

ΜΕΡΟΣ Β

Πίνακας Α

Δεσμεύσεις για μείωση των εκπομπών διοξειδίου του θείου (SO₂), οξειδίων του αζώτου (NO_x) και πτητικών οργανικών ενώσεων εκτός του μεθανίου (NMVOC). Οι δεσμεύσεις μείωσης έχουν έτος αναφοράς το 2005 και, για τις οδικές μεταφορές, εφαρμόζονται σε εκπομπές που υπολογίζονται στη βάση των πωλήσεων καυσίμων(*).

Μείωση SO ₂ σε σύγκριση με το 2005		Μείωση NO _x σε σύγκριση με το 2005		Μείωση NMVOC σε σύγκριση με το 2005	
Για τα έτη μεταξύ 2020 και 2029	Για τα έτη από το 2030 και έπειτα	Για τα έτη μεταξύ 2020 και 2029	Για τα έτη από το 2030 και έπειτα	Για τα έτη μεταξύ 2020 και 2029	Για τα έτη από το 2030 και έπειτα
83%	93%	44%	55%	45%	50%

(*) Σε περίπτωση που επιλεγθεί να χρησιμοποιηθούν οι συνολικές εθνικές εκπομπές που υπολογίζονται με βάση την καταναλωθείσα ποσότητα καυσίμων ως βάση για την εκτίμηση της συμμόρφωσης στο πλαίσιο της σύμβασης LRTAP, μπορεί να διατηρηθεί η εν λόγω επιλογή προκειμένου να διασφαλιστεί η συνοχή μεταξύ του διεθνούς και του ενωσιακού δικαίου.

Πίνακας Β

Δεσμεύσεις για μείωση των εκπομπών αμμωνίας (NH₃) και λεπτών αιωρούμενων σωματιδίων (A_{Σ2,5}).

Οι δεσμεύσεις μείωσης έχουν έτος αναφοράς το 2005 και, για τις οδικές μεταφορές, εφαρμόζονται σε εκπομπές που υπολογίζονται στη βάση των πωλήσεων καυσίμων(*)

Μείωση NH ₃ σε σύγκριση με το 2005		Μείωση AΣ _{2,5} σε σύγκριση με το 2005	
Για τα έτη μεταξύ 2020 και 2029	Για τα έτη από το 2030 και έπειτα	Για τα έτη μεταξύ 2020 και 2029	Για τα έτη από το 2030 και έπειτα
10%	20%	46%	70%

(*) Σε περίπτωση που επιλεγθεί να χρησιμοποιηθούν οι συνολικές εθνικές εκπομπές που υπολογίζονται με βάση την καταναλωθείσα ποσότητα καυσίμων ως βάση για την εκτίμηση της συμμόρφωσης στο πλαίσιο της σύμβασης LRTAP, μπορεί να διατηρηθεί η εν λόγω επιλογή προκειμένου να διασφαλιστεί η συνοχή μεταξύ του διεθνούς και του ενωσιακού δικαίου.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

(Κανονισμός 7)

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΗΣ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΙΚΗΣ ΡΥΠΑΝΣΗΣ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΣΤΟΥΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥΣ 7 ΚΑΙ 10

ΜΕΡΟΣ 1

Ελάχιστο περιεχόμενο των εθνικών προγραμμάτων ελέγχου της ατμοσφαιρικής ρύπανσης

1. Τα αρχικά εθνικά προγράμματα ελέγχου της ατμοσφαιρικής ρύπανσης που αναφέρονται στους Κανονισμούς 7 και 10 καλύπτουν τουλάχιστον τα εξής:

α) το εθνικό πλαίσιο πολιτικής για την ποιότητα και τη ρύπανση του ατμοσφαιρικού αέρα στο οποίο εντάσσεται το πρόγραμμα, συμπεριλαμβανομένων:

i) των προτεραιοτήτων της πολιτικής και της σχέσης τους με τις προτεραιότητες που έχουν τεθεί σε άλλους συναφείς τομείς πολιτικής, μεταξύ άλλων, στον τομέα της κλιματικής αλλαγής, και, κατά περίπτωση, της γεωργίας, της βιομηχανίας και των μεταφορών·

ii) των αρμοδιοτήτων που έχουν ανατεθεί σε εθνικές, περιφερειακές και τοπικές αρχές·

iii) της προόδου που έχει σημειωθεί μέσω των τρεχουσών πολιτικών και μέτρων όσον αφορά τη μείωση των εκπομπών και τη βελτίωση της ποιότητας του αέρα, καθώς και του βαθμού εκπλήρωσης των υποχρεώσεων σε εθνικό και ενωσιακό επίπεδο·

iv) της προβλεπόμενης περαιτέρω εξέλιξης, με την παραδοχή ότι δεν πρόκειται να τροποποιηθούν οι πολιτικές και τα μέτρα που έχουν ήδη εγκριθεί·

β) τις επιλογές πολιτικής που εξετάστηκαν με σκοπό τη συμμόρφωση με τις δεσμεύσεις μείωσης των εκπομπών για την περίοδο μεταξύ 2020 και 2029 και για το 2030 και εφεξής, καθώς και των ενδιάμεσων επιπέδων εκπομπών που έχουν καθοριστεί για το 2025 καθώς και τη συμβολή στην περαιτέρω βελτίωση της ποιότητας του ατμοσφαιρικού αέρα και ανάλυση των επιλογών αυτών, συμπεριλαμβανομένης της μεθόδου ανάλυσης· εφόσον είναι διαθέσιμες, τις επιμέρους ή συνδυασμένες επιπτώσεις των πολιτικών και των μέτρων στη μείωση των εκπομπών, στην ποιότητα του ατμοσφαιρικού αέρα και στο περιβάλλον, καθώς και τις αντίστοιχες αβεβαιότητες·

γ) τα μέτρα και τις πολιτικές που επιλέχθηκαν προς θέσπιση, συμπεριλαμβανομένου χρονοδιαγράμματος για τη θέσπιση, εφαρμογή και επανεξέτασή τους, καθώς και τις αρμόδιες αρχές·

δ) κατά περίπτωση, εξήγηση των λόγων για τους οποίους τα ενδεικτικά επίπεδα εκπομπών για το 2025 είναι αδύνατον να επιτευχθούν χωρίς τη λήψη μέτρων με δυσανάλογο κόστος·

ε) κατά περίπτωση, καταγραφή της χρήσης των μέσων ευελιξίας που προβλέπονται Κανονισμό 6 και των τυχόν περιβαλλοντικών συνεπειών από τη χρήση αυτή·

στ) αξιολόγηση του τρόπου με τον οποίο τα μέτρα και οι πολιτικές που επιλέχθηκαν διασφαλίζουν τη συνέπεια με τα σχέδια και προγράμματα που καταρτίζονται σε άλλους συναφείς τομείς πολιτικής·

2. Οι επικαιροποιήσεις του εθνικού προγράμματος ελέγχου της ατμοσφαιρικής ρύπανσης που αναφέρονται στους Κανονισμούς 7 και 10 περιλαμβάνουν τουλάχιστον:

α) αξιολόγηση της προόδου που έχει σημειωθεί όσον αφορά την εφαρμογή του προγράμματος και τη μείωση των εκπομπών και των συγκεντρώσεων·

β) τυχόν σημαντικές αλλαγές που έχουν επέλθει στο πλαίσιο πολιτικής, στις αξιολογήσεις, στο πρόγραμμα ή στο χρονοδιάγραμμα εφαρμογής τους.

ΜΕΡΟΣ 2

Μέτρα μείωσης των εκπομπών που αναφέρονται στον Κανονισμό 7 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο

Ο Υπουργός λαμβάνει υπόψη το σχετικό κατευθυντήριο έγγραφο για την αμμωνία και εκμεταλλεύεται τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές σύμφωνα με τους περί Βιομηχανικών Εκπομπών (Ολοκληρωμένη Πρόληψη και Έλεγχος της Ρύπανσης) Νόμους του 2013 και 2016 .

A. Μέτρα για τον έλεγχο των εκπομπών αμμωνίας

1. Ο Υπουργός λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα ώστε να θεσπιστεί εθνικός συμβουλευτικός κώδικας ορθής γεωργικής πρακτικής για τον έλεγχο των εκπομπών αμμωνίας, λαμβάνοντας υπόψη τον κώδικα - πλαίσιο της Οικονομικής Επιτροπής για την Ευρώπη του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών (UNECE) περί ορθών γεωργικών πρακτικών για τη μείωση των εκπομπών αμμωνίας του 2014, που καλύπτει τουλάχιστον τα εξής:

α) διαχείριση του αζώτου, λαμβάνοντας υπόψη τον πλήρη κύκλο του αζώτου·

β) στρατηγικές διατροφής του ζωικού κεφαλαίου·

γ) τεχνικές διασποράς κοπριάς με χαμηλά επίπεδα εκπομπών·

δ) συστήματα αποθήκευσης κοπριάς με χαμηλά επίπεδα εκπομπών·

ε) συστήματα σταβλισμού ζώων με χαμηλά επίπεδα εκπομπών·

στ) δυνατότητες περιορισμού των εκπομπών αμμωνίας από τη χρήση ορυκτών λιπασμάτων.

2. Ο Υπουργός δύναται να καταρτίζει εθνικό προϋπολογισμό αζώτου για την παρακολούθηση των μεταβολών των συνολικών απωλειών δραστικού αζώτου από τη γεωργία, όπου συμπεριλαμβάνονται η αμμωνία, τα οξείδια του αζώτου, το αμμώνιο και οι νιτρικές και νιτρώδεις ενώσεις, με βάση τις αρχές που παρατίθενται στο κατευθυντήριο έγγραφο της UNECE σχετικά με τους προϋπολογισμούς αζώτου (1).

3. Ο Υπουργός απαγορεύει τη χρήση λιπασμάτων ανθρακικού αμμωνίου και μπορεί να μειώνει τις εκπομπές αμμωνίας από ανόργανα λιπάσματα εφαρμόζοντας τις ακόλουθες προσεγγίσεις:

α) αντικατάσταση των λιπασμάτων ουρίας από λιπάσματα που έχουν ως βάση το νιτρικό αμμώνιο·

β) όπου εξακολουθούν να εφαρμόζονται λιπάσματα ουρίας, χρήση μεθόδων που έχει αποδειχτεί ότι μειώνουν τις εκπομπές αμμωνίας κατά τουλάχιστον 30 % σε σύγκριση με τη μέθοδο αναφοράς που προσδιορίζεται στο κατευθυντήριο έγγραφο για την αμμωνία·

γ) προώθηση της αντικατάστασης των ανόργανων λιπασμάτων από οργανικά λιπάσματα και, όπου συνεχίζεται η χρήση ανόργανων λιπασμάτων, η διασπορά τους να πραγματοποιείται σύμφωνα με τις προβλέψιμες ανάγκες σε άζωτο και φωσφόρο της καλλιέργειας ή της χορτολιβαδικής έκτασης στην οποία χρησιμοποιούνται, λαμβάνοντας επίσης υπόψη την υφιστάμενη περιεκτικότητα του εδάφους σε θρεπτικά συστατικά και τα θρεπτικά συστατικά από άλλα λιπάσματα.

4. Ο Υπουργός δύναται να μειώνει τις εκπομπές αμμωνίας από κοπριά εφαρμόζοντας τις ακόλουθες προσεγγίσεις:

α) μείωση των εκπομπών από την εφαρμογή υγρής και στερεής κοπριάς σε αρόσιμες γαίες και χορτολιβαδικές εκτάσεις, με τη χρήση μεθόδων που μειώνουν τις εκπομπές κατά τουλάχιστον 30 % σε σύγκριση με τη μέθοδο αναφοράς που περιγράφεται στο κατευθυντήριο έγγραφο για την αμμωνία και υπό τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

i) διασπορά στερεής και υγρής κοπριάς μόνο σύμφωνα με τις προβλέψιμες ανάγκες σε άζωτο και φωσφόρο της καλλιέργειας ή της χορτολιβαδικής έκτασης στην οποία εφαρμόζονται, λαμβάνοντας επίσης υπόψη την υφιστάμενη περιεκτικότητα του εδάφους σε θρεπτικά συστατικά και τα θρεπτικά συστατικά από άλλα λιπάσματα·

ii) μη διασπορά στερεής και υγρής κοπριάς όταν το έδαφος είναι κορεσμένο από νερό, πλημμυρισμένο, παγωμένο ή καλυμμένο με χιόνι·

iii) διασπορά υγρής κοπριάς σε χορτολιβαδική έκταση με ρυμουλκούμενο εύκαμπτο αγωγό, ρυμουλκούμενο άροτρο ή με έγχυση σε μικρό ή μεγάλο βάθος·

iv) ενσωμάτωση στο έδαφος στερεής και υγρής κοπριάς που διασπείρονται σε αρόσιμες γαίες εντός τεσσάρων ωρών από τη διασπορά τους·

β) μείωση των εκπομπών από την αποθήκευση κοπριάς έξω από κτίρια σταβλισμού ζώων, με εφαρμογή των ακόλουθων προσεγγίσεων:

i) για αποθήκες υγρής κοπριάς που θα κατασκευαστούν μετά την 1η Ιανουαρίου 2022, χρησιμοποίηση συστημάτων ή τεχνικών αποθήκευσης με χαμηλά επίπεδα εκπομπών, τα οποία έχει αποδειχτεί ότι μειώνουν τις εκπομπές αμμωνίας κατά τουλάχιστον 60 % σε σύγκριση με τη μέθοδο αναφοράς που περιγράφεται στο κατευθυντήριο έγγραφο για την αμμωνία· για τις υφιστάμενες αποθήκες υγρής κοπριάς το αντίστοιχο ποσοστό είναι τουλάχιστον 40 %·

ii) κάλυψη των αποθηκών στερεής κοπριάς·

iii) εξασφάλιση ότι οι γεωργικές εκμεταλλεύσεις διαθέτουν επαρκή ικανότητα αποθήκευσης κοπριάς ώστε να διασπείρουν την κοπριά μόνο κατά τις περιόδους που αυτό ενδείκνυται για την ανάπτυξη της καλλιέργειας·

γ) μείωση των εκπομπών από το σταβλισμό ζώων με χρήση συστημάτων που έχει αποδειχτεί ότι μειώνουν τις εκπομπές αμμωνίας κατά τουλάχιστον 20 % σε σύγκριση με τη μέθοδο αναφοράς που περιγράφεται στο κατευθυντήριο έγγραφο για την αμμωνία·

δ) μείωση των εκπομπών από κοπριά, με χρήση στρατηγικών χαμηλής σε πρωτεΐνες διατροφής των ζώων, οι οποίες έχει αποδειχτεί ότι μειώνουν τις εκπομπές αμμωνίας κατά τουλάχιστον 10 % σε σύγκριση με τη μέθοδο αναφοράς που περιγράφεται στο κατευθυντήριο έγγραφο για την αμμωνία.

B. Μέτρα μείωσης των εκπομπών για τον έλεγχο των εκπομπών λιπτών αιωρούμενων σωματιδίων και αιθάλης

1. Με την επιφύλαξη του παραρτήματος II του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1306/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου του Συμβουλίου, ο Υπουργός δύναται να απαγορεύει την καύση στο ύπαιθρο γεωργικών υπολειμμάτων και αποβλήτων και δασικών υπολειμμάτων. Ο Υπουργός παρακολουθεί και επιβάλλει την τήρηση οποιασδήποτε απαγόρευσης που εφαρμόζεται σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο. Τυχόν εξαιρέσεις από την εν λόγω απαγόρευση περιορίζονται σε προληπτικά προγράμματα για την αποφυγή των ανεξέλεγκτων δασικών πυρκαγιών, την καταπολέμηση επιβλαβών οργανισμών ή την προστασία της βιοποικιλότητας.

2. Ο Υπουργός δύναται να θεσπίζει εθνικό συμβουλευτικό κώδικα ορθών γεωργικών πρακτικών για την κατάλληλη διαχείριση των γεωργικών υπολειμμάτων, με βάση τις ακόλουθες προσεγγίσεις:

α) βελτίωση της δομής του εδάφους μέσω της ενσωμάτωσης γεωργικών υπολειμμάτων·

β) βελτιωμένες τεχνικές ενσωμάτωσης γεωργικών υπολειμμάτων·

γ) εναλλακτική χρήση των γεωργικών υπολειμμάτων·

δ) βελτίωση της θρεπτικής κατάστασης και της δομής του εδάφους μέσω της ενσωμάτωσης κοπριάς όπως ενδείκνυται για τη βέλτιστη φυτική ανάπτυξη, αποφεύγοντας με αυτό τον τρόπο την καύση κοπριάς (στερεή κοπριά, αχυροστρωμνή).

Γ. Πρόληψη των επιπτώσεων στις μικρές γεωργικές εκμεταλλεύσεις

Κατά τη λήψη των μέτρων που περιγράφονται συνοπτικά στα τμήματα Α και Β, ο Υπουργός διασφαλίζει την πλήρη συνεκτίμηση των επιπτώσεων στις μικρές και πολύ μικρές γεωργικές εκμεταλλεύσεις.

Ο Υπουργός μπορεί, λόγω χάριν, να εξαιρεί τις μικρές και πολύ μικρές γεωργικές εκμεταλλεύσεις από τα εν λόγω μέτρα, εφόσον είναι δυνατόν και κρίνεται σκόπιμο, λαμβανομένων υπόψη των ισχυουσών δεσμεύσεων μείωσης.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

(Κανονισμός 6 και 8)

ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ ΚΑΙ ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΑΠΟΓΡΑΦΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΒΛΕΨΕΩΝ ΕΚΠΟΜΠΩΝ, ΤΩΝ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΩΝ ΕΚΘΕΣΕΩΝ ΑΠΟΓΡΑΦΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΝΑΠΡΟΣΑΡΜΟΣΜΕΝΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΑΠΟΓΡΑΦΩΝ ΕΚΠΟΜΠΩΝ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΣΤΟΥΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥΣ 6 ΚΑΙ 8

Για τους ρύπους που αναφέρονται στο Παράρτημα I, ο Υπουργός καταρτίζει εθνικές απογραφές εκπομπών, αναπροσαρμοσμένες εθνικές απογραφές εκπομπών κατά περίπτωση, εθνικές προβλέψεις εκπομπών, εθνικές απογραφές εκπομπών με χωρική διακριτοποίηση, απογραφές μεγάλων σημειακών πηγών και ενημερωτικές εκθέσεις απογραφής, εφαρμόζοντας τις μεθοδολογίες που έχουν εγκριθεί από τα συμβαλλόμενα μέρη της σύμβασης LRTAP (κατευθυντήριες γραμμές του ΕΜΕΡ για την υποβολή στοιχείων), και οφείλουν να χρησιμοποιούν το εγχειρίδιο ΕΜΕΡ/ΕΕΑ για την απογραφή των εκπομπών ατμοσφαιρικών ρύπων (εγχειρίδιο ΕΜΕΡ/ΕΕΑ) που αναφέρεται σε αυτές. Επιπροσθέτως, καταρτίζονται σύμφωνα με τις ίδιες κατευθυντήριες γραμμές συμπληρωματικές πληροφορίες, ειδικότερα τα δεδομένα δραστηριότητας, που απαιτούνται για την αξιολόγηση των εθνικών απογραφών και προβλέψεων εκπομπών.

Οι κατευθυντήριες γραμμές του ΕΜΕΡ για την υποβολή στοιχείων χρησιμοποιούνται με την επιφύλαξη των πρόσθετων λεπτομερειών εφαρμογής που καθορίζονται στο παρόν Παράρτημα και των απαιτήσεων του παραρτήματος I σχετικά με την ονοματολογία για την υποβολή στοιχείων, τις χρονοσειρές και τις ημερομηνίες υποβολής.

ΜΕΡΟΣ 1

Εθνικές ετήσιες απογραφές εκπομπών

1. Οι εθνικές απογραφές εκπομπών χαρακτηρίζονται από διαφάνεια, συνοχή, συγκρισιμότητα, πληρότητα και ακρίβεια.
2. Οι εκπομπές από τις προσδιορισμένες βασικές κατηγορίες υπολογίζονται σύμφωνα με τις μεθοδολογίες που ορίζονται στο εγχειρίδιο ΕΜΕΡ/ΕΕΑ και με σκοπό τη χρήση μεθοδολογίας της βαθμίδας 2 ή ανώτερης (αναλυτικότερης). Ο Υπουργός μπορεί να χρησιμοποιεί άλλες επιστημονικά τεκμηριωμένες και συμβατές μεθοδολογίες για την κατάρτιση εθνικών απογραφών εκπομπών, εάν από αυτές τις μεθοδολογίες προκύπτουν ακριβέστερες εκτιμήσεις σε σύγκριση με τις προεπιλεγμένες μεθοδολογίες του εγχειριδίου ΕΜΕΡ/ΕΕΑ.
3. Για τις εκπομπές του τομέα των μεταφορών, ο Υπουργός φροντίζει έτσι ώστε οι τιμές που υπολογίζονται και υποβάλλονται, να συμφωνούν με τα εθνικά ενεργειακά ισοζύγια που υποβάλλονται στην Eurostat.
4. Οι εκπομπές από οδικές μεταφορές υπολογίζονται και δηλώνονται στις εκθέσεις με βάση την πωληθείσα ποσότητα καυσίμων ⁽¹⁾ εντός της επικράτειας. Επιπλέον, ο Υπουργός μπορεί να δηλώνει τις εκπομπές από οδικές μεταφορές με βάση την καταναλωθείσα ποσότητα καυσίμων ή τα διανυθέντα χιλιόμετρα στην επικράτεια.
5. Ο Υπουργός υποβάλλει στοιχεία για τις ετήσιες εθνικές εκπομπές εκφρασμένες στην εφαρμοστέα μονάδα που καθορίζεται στο υπόδειγμα υποβολής στοιχείων NFR της σύμβασης LRTAP.

ΜΕΡΟΣ 2

Εθνικές προβλέψεις εκπομπών

1. Οι εθνικές προβλέψεις εκπομπών χαρακτηρίζονται από διαφάνεια, συνοχή, συγκρισιμότητα, πληρότητα και ακρίβεια και οι υποβαλλόμενες πληροφορίες περιλαμβάνουν τουλάχιστον τα εξής:

α) σαφή προσδιορισμό των θεσπισμένων και προγραμματισμένων πολιτικών και μέτρων που συνεκτιμώνται στις προβλέψεις·

β) κατά περίπτωση, τα αποτελέσματα της ανάλυσης ευαισθησίας που διενεργήθηκε για τις προβλέψεις·

γ) περιγραφή των μεθόδων, μοντέλων, βασικών παραδοχών και κύριων παραμέτρων εισόδου και εξόδου.

2. Οι προβλέψεις εκπομπών καταρτίζονται και συναθροίζονται κατά κλάδο πηγών. Ο Υπουργός υποβάλλει, για κάθε ρύπο, πρόβλεψη «με μέτρα» (θεσπισμένα μέτρα) και, κατά περίπτωση, πρόβλεψη «με πρόσθετα μέτρα» (προγραμματισμένα μέτρα), ακολουθώντας τις κατευθύνσεις που παρέχει το εγχειρίδιο ΕΜΕΡ/ΕΕΑ.

3. Οι εθνικές προβλέψεις εκπομπών συμφωνούν με την εθνική ετήσια απογραφή εκπομπών για το έτος x-3 και με τις προβλέψεις που υποβάλλονται δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (σχετικά με μηχανισμό παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων σχετικά με τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου και άλλων πληροφοριών σε εθνικό και ενωσιακό επίπεδο που αφορούν την αλλαγή του κλίματος και την κατάργηση της απόφασης αριθ. 280/2004/ΕΚ).

ΜΕΡΟΣ 3

Ενημερωτική έκθεσή απογραφής

Οι ενημερωτικές εκθέσεις απογραφής συντάσσονται σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές του ΕΜΕΡ και με τη χρήση του υποδείγματος εκθέσεων απογραφής που περιέχεται σε αυτές. Η έκθεση απογραφής περιλαμβάνει, τουλάχιστον, τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) περιγραφές, παραπομπές και πηγές πληροφοριών για τις συγκεκριμένες μεθόδους, τις παραδοχές, τους συντελεστές εκπομπών και τα δεδομένα δραστηριότητας, καθώς και αιτιολόγηση της επιλογής τους·

β) περιγραφή των κύριων εθνικών κατηγοριών πηγών εκπομπών·

γ) πληροφορίες σχετικά με τις αβεβαιότητες, τη διασφάλιση της ποιότητας και την επαλήθευση·

δ) περιγραφή των θεσμικών ρυθμίσεων που διέπουν την κατάρτιση της απογραφής·

ε) επανυπολογισμούς και προγραμματισμένες βελτιώσεις·

στ) κατά περίπτωση, πληροφορίες σχετικά με τη χρήση των μέσων ευελιξίας του Κανονισμού 6 παράγραφοι 1, 2, 3 και 4·

ζ) κατά περίπτωση, πληροφορίες σχετικά με όλους τους λόγους για την απόκλιση από την πορεία μείωσης που καθορίζεται σύμφωνα με τον Κανονισμό 5 παράγραφος 2, καθώς και τα μέτρα για τη σύγκλιση εκ νέου με την πορεία·

η) σύνοψη.

ΜΕΡΟΣ 4

Αναπροσαρμογή των εθνικών απογράφων εκπομπών

1. Ο Υπουργός σε περίπτωση που προτείνει αναπροσαρμογή της εθνικής απογραφής εκπομπών σύμφωνα με τον Κανονισμό 6 παράγραφος 1, πρέπει να συμπεριλάβει στην πρότασή του προς την Επιτροπή τουλάχιστον τα ακόλουθα δικαιολογητικά:

α) στοιχεία που αποδεικνύουν την υπέρβαση της των εθνικών δεσμεύσεων μείωσης των εκπομπών·

β) στοιχεία που αποδεικνύουν το βαθμό στον οποίο η αναπροσαρμογή της απογραφής εκπομπών μειώνει την υπέρβαση και συμβάλλει στην τήρηση των εθνικών δεσμεύσεων μείωσης των εκπομπών·

γ) εκτίμηση του αν και πότε αναμένεται να τηρηθούν οι εθνικές δεσμεύσεις μείωσης των εκπομπών, με βάση εθνικές προβλέψεις εκπομπών χωρίς την αναπροσαρμογή·

δ) στοιχεία που αποδεικνύουν ότι η αναπροσαρμογή ανταποκρίνεται σε μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες τρεις περιστάσεις. Κατά περίπτωση, μπορεί να γίνεται παραπομπή σε συναφείς προηγούμενες αναπροσαρμογές:

- i. όσον αφορά νέες κατηγορίες πηγών εκπομπών: — στοιχεία που αποδεικνύουν ότι στην επιστημονική βιβλιογραφία ή/και στο εγχειρίδιο ΕΜΕΡ/ΕΕΑ έχει αναγνωριστεί η νέα κατηγορία πηγών εκπομπών, — στοιχεία που αποδεικνύουν ότι η εν λόγω κατηγορία πηγών δεν συμπεριλαμβανόταν στην αντίστοιχη ιστορική εθνική απογραφή εκπομπών κατά το χρόνο ανάληψης της δέσμευσης μείωσης των εκπομπών, — στοιχεία που αποδεικνύουν ότι οι εκπομπές από τη νέα κατηγορία πηγών συντελούν στην αδυναμία του κράτους μέλους να τηρήσει τις δεσμεύσεις του για μείωση των εκπομπών, συνοδευόμενα από αναλυτική περιγραφή της μεθοδολογίας, των δεδομένων και των συντελεστών εκπομπών που χρησιμοποιήθηκαν για να εξαχθεί αυτό το συμπέρασμα·
- ii. στην περίπτωση χρήσης σημαντικά διαφορετικών συντελεστών εκπομπών για τον προσδιορισμό των εκπομπών από συγκεκριμένες κατηγορίες πηγών: — περιγραφή των αρχικών συντελεστών εκπομπών, συμπεριλαμβανομένης αναλυτικής περιγραφής της επιστημονικής βάσης της συναγωγής του συντελεστή εκπομπών, — στοιχεία που αποδεικνύουν ότι για τον αρχικό προσδιορισμό των μειώσεων των εκπομπών χρησιμοποιήθηκαν οι αρχικοί συντελεστές εκπομπών, — περιγραφή των επικαιροποιημένων συντελεστών εκπομπών, συμπεριλαμβανομένων αναλυτικών πληροφοριών σχετικά με την επιστημονική βάση της συναγωγής του συντελεστή εκπομπών, — σύγκριση των εκτιμήσεων εκπομπών που διατυπώθηκαν με εφαρμογή των αρχικών και των επικαιροποιημένων συντελεστών εκπομπών, η οποία καταδεικνύει ότι η μεταβολή των συντελεστών εκπομπών συντελεί στην αδυναμία του κράτους μέλους να τηρήσει τις δεσμεύσεις του για μείωση των εκπομπών, — αιτιολόγηση της απόφασης να χαρακτηριστούν σημαντικές οι μεταβολές των συντελεστών εκπομπών·
- iii. στην περίπτωση χρήσης σημαντικά διαφορετικών μεθοδολογιών για τον προσδιορισμό των εκπομπών από συγκεκριμένες κατηγορίες πηγών: — περιγραφή της αρχικής μεθοδολογίας που χρησιμοποιήθηκε, συμπεριλαμβανομένων αναλυτικών πληροφοριών σχετικά με την επιστημονική

βάση της συναγωγής του συντελεστή εκπομπών, — στοιχεία που αποδεικνύουν ότι για τον αρχικό προσδιορισμό των μειώσεων των εκπομπών χρησιμοποιήθηκε η αρχική μεθοδολογία, — περιγραφή της επικαιροποιημένης μεθοδολογίας που χρησιμοποιήθηκε, συμπεριλαμβανομένης αναλυτικής περιγραφής της επιστημονικής βάσης ή της βιβλιογραφίας στην οποία στηρίζεται, — σύγκριση των εκτιμήσεων εκπομπών που διατυπώθηκαν με χρήση της αρχικής και της επικαιροποιημένης μεθοδολογίας, η οποία καταδεικνύει ότι η μεταβολή της μεθοδολογίας συντελεί στην αδυναμία του κράτους μέλους να τηρήσει τις δεσμεύσεις του για μείωση των εκπομπών, — αιτιολόγηση της απόφασης να χαρακτηριστεί σημαντική η μεταβολή της μεθοδολογίας.

2. Για διαδικασίες αναπροσαρμογής που βασίζονται σε παρεμφερείς προϋποθέσεις, ο Υπουργός μπορεί να υποβάλει τις ίδιες πληροφορίες τεκμηρίωσης, υπό τον όρο ότι υποβάλλει τις απαιτούμενες ειδικές κατά χώρα πληροφορίες που ορίζονται στην παράγραφο 1.

3. Ο Υπουργός επανυπολογίζει αναπροσαρμοσμένες εκπομπές ώστε να διασφαλίζεται η συνέπεια, στο μέτρο του δυνατού, των χρονοσειρών για κάθε έτος εφαρμογής της αναπροσαρμογής ή των αναπροσαρμογών.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

(Κανονισμός 9)

ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΟΙ ΔΕΙΚΤΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΤΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ ΤΗΣ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΙΚΗΣ ΡΥΠΑΝΣΗΣ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ 9

α) Για οικοσυστήματα γλυκών υδάτων: προσδιορισμός της έκτασης των βιολογικών βλαβών, μεταξύ άλλων σε ευαίσθητους αποδέκτες (μικρόφυτα, μακρόφυτα και διάτομα), και των απωλειών ιχθυαποθεμάτων ή πληθυσμών υδρόβιων ασπόνδυλων:

ως βασικός δείκτης η ικανότητα εξουδετέρωσης οξέων (ANC) και ως δευτερεύοντες δείκτες η οξύτητα (pH), οι διαλελυμένες θειικές (SO₄) και νιτρικές ενώσεις (NO₃) και ο διαλυμένος οργανικός άνθρακας:

συχνότητα της δειγματοληψίας: από ετήσια (κατά τη φθινοπωρινή αναστροφή σε λίμνες) έως μηνιαία (σε υδατορρεύματα).

β) Για χερσαία οικοσυστήματα: εκτίμηση της οξύτητας του εδάφους, των απωλειών θρεπτικών συστατικών του εδάφους, της κατάστασης ως προς το άζωτο και του ισοζυγίου αζώτου, καθώς και της απώλειας βιοποικιλότητας:

- i. ως βασικός δείκτης η οξύτητα του εδάφους: ανταλλάξιμα κλάσματα κατιόντων βάσεων (κορεσμός με βάσεις) και ανταλλάξιμο αργίλιο στο έδαφος:

συχνότητα της δειγματοληψίας: ανά δεκαετία,

δευτερεύοντες δείκτες: η οξύτητα (pH), οι θειικές και νιτρικές ενώσεις, τα κατιόντα βάσεων, οι συγκεντρώσεις αργιλίου σε εδαφικά διαλύματα:

συχνότητα της δειγματοληψίας: ετήσια (κατά περίπτωση):

- ii. ως βασικός δείκτης η στράγγιση νιτρικών ενώσεων του εδάφους (NO₃, leach):

συχνότητα της δειγματοληψίας: ετήσια:

- iii. ως βασικός δείκτης η αναλογία άνθρακα/αζώτου (C/N) και ως δευτερεύων δείκτης το ολικό άζωτο του εδάφους (N_{tot}):

συχνότητα της δειγματοληψίας: ανά δεκαετία:

- iv. ως βασικός δείκτης το ισοζύγιο θρεπτικών συστατικών στο φύλλωμα (N/P, N/K, N/Mg): συχνότητα της δειγματοληψίας: ανά τετραετία.

γ) Για χερσαία οικοσυστήματα: εκτίμηση των βλαβών που προκαλεί το όζον στην ανάπτυξη της βλάστησης και στη βιοποικιλότητα:

- i. ως βασικός δείκτης η ανάπτυξη της βλάστησης και οι βλάβες στο φύλλωμα και ως δευτερεύων δείκτης η ροή άνθρακα (C_{flux}):

συχνότητα της δειγματοληψίας: ετήσια:

- ii. ως βασικός δείκτης η υπέρβαση των βασιζόμενων στη ροή κρίσιμων επιπέδων:

συχνότητα της δειγματοληψίας κάθε έτος κατά την εποχή της ανάπτυξης.